

[Forsvarsministeren]

var den, at chefen for nordregionen rådede over to canadiske eskadriller og en canadisk infanteribrigade. Derefter blev disse canadiske styrker fast tildelt Norge. Efter den nye forstærkningsplan råder chefen for nordkommandoen over en forstærkningsenhed bestående af en amerikansk marine amphibious force med tilhørende fly, altså i alt ca. 40.000 mand, og 1/3 af denne styrke er fast tildelt Norge. De 2/3 er tildelt nordregionen som indsættelsesområde.

Med hensyn til de strategiske reserver – og det vil sige styrker, som SACEUR kan sætte ind overalt i Europa henholdsvis i nord-, central- og sydregionen, hvor man finder, der måtte være størst behov herfor – kan jeg oplyse, at flystyrkerne af denne kategori består indtil SACEURs nye plan af et antal ikke nærmere definerede eskadriller fra engelske og amerikanske flybaser samt de engelske fly, der normalt indsættes sammen med en engelsk infanteribrigade. Dens hærdel er altså styrker, som vi ikke har nogen sikkerhed for at modtage.

Hærstyrkerne i den strategiske reserve med indsættelsesmulighed i Danmark består indtil den nye plan af en amerikansk infanteridivision og en engelsk infanteribrigade, der svarer til den nu fast tildelte engelske styrke.

Chefen for nordregionen kan endvidere få rådighed over en marine amphibious force med tilhørende fly, i alt ca. 40.000 mand, men den er ikke fast tilknyttet regionen.

Generelt må det dog bemærkes, at chancen for, at disse styrker op gennem årene rettidigt har kunnet indsættes i BALTAP-området, jo har været og indtil nu er meget beskedent.

For så vidt angår de strategiske styrker betyder SACEUR-planen, at en styrke bestående af en amerikansk infanteridivision, ca. 20.000 mand, nu har nordregionen som første prioritet.

For flystyrkernes vedkommende kan jeg oplyse, at yderligere en engelsk eskadrille fra den strategiske reserve har Danmark og Norge som første prioritet.

De her nævnte forstærkningsenheder, som altså har eksisteret op gennem årene, har alle relevans for Danmark, men, som jeg har beskrevet, med forskellige grader af sikkerhed for deres indsættelse.

I forbindelse med forstærkninger har også depotproblematikken spillet en rolle i debat-

ten. Dette spørgsmål har jeg også tidligere orienteret folketingset om bl.a. i min redegørelse den 26. februar 1980, men jeg vil gerne igen tage dette emne op.

Oplægning i depoter og støtteaftaler i øvrigt har altid været et anliggende mellem de lande, der skulle sende forstærkninger, og de lande, der skulle modtage disse forstærkninger. Den foreliggende forstærkningsplan indeholder da heller ikke forslag til depotoplægning i modtagerlandene. Efter det foreliggende vil de styrker, der er nævnt i planen, ikke have behov for oplægning af tungt materiel her i landet.

Men i forbindelse med drøftelser mellem Danmark og de lande, der stiller forstærkninger til rådighed, kan der eventuelt opstå spørgsmål om at oplægge forsyninger som ammunition, reservedele, brændstof m.v. Oplægning i et begrænset omfang i eksisterende depoter kan tænkes at blive aktuelt for så vidt angår de engelske flyforstærkninger; for så vidt angår de engelske hærstyrker vil en eventuel begrænset depotoplægning ligeledes kunne tilvejebringes inden for eksisterende depotområder. Det vil ikke være nødvendigt at etablere nye depotområder til omhandlede formål og dermed heller ikke, at dette skifter karakter.

Som tidligere oplyst er der allerede foretaget midlertidig oplægning af ammunition m.v. til brug for amerikanske flyforstærkninger. Denne oplægning er sket i eksisterende NATO-depoter i Jylland, og der er altså tale om et midlertidigt arrangement, som skal afløses af oplægning i depoter på flyvestationerne Karup, Ålborg, Skrydstrup og Vandel, når NATOs infrastrukturprogram er færdigbehandlet. Samtidig opføres der forstærkede hangarer, brændstoflagre m.v. for disse amerikanske flyforstærkninger.

Modtagelse af forstærkninger indebærer, at det er nødvendigt at foretage en nøje planlægning på nationalt niveau, og det fremgår da også udtrykkeligt af SACEURs forstærkningsplan, at landene forudsættes i fredstid at træffe de nødvendige foranstaltninger, der muliggør en hurtig og effektiv modtagelse af de foreslåede forstærkningsenheder, hvis der træffes politisk beslutning om deres tilkaldelse.

For Danmarks vedkommende er disse foranstaltninger i vidt omfang allerede gennemført på baggrund af udtalelserne i betænk-